

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Sa/30/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7021200802
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Hvišč, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7021200802.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, sudcom JUDr. Ondrej Hviščom, PhD., v právnej veci žalobcu: P. J. Q., nar. XX.XX.XXXX, štátna príslušnosť J., trvalý pobyt neuvedený, bez cestovného dokladu, toho času umiestnený v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov P., Q. XX, XXX XX P., Slovenská republika, právne zastúpený: Centrum právnej pomoci, Kancelária Košice, so sídlom: Murgašova 3, 040 41 Košice, proti žalovanému: Oddelenie cudzineckej polície Policajného zboru Žilina, Janka Kráľa 4, 010 40 Žilina, v konaní o preskúmanie rozhodnutia žalovaného vo veci predĺženia zaistenia žalobcu č. PPZ-HCP-BB7-19-163/2021-AV zo dňa 3.12.2021, takto

rozhodol:

I./ Z r u š u j e rozhodnutie žalovaného Oddelenia cudzineckej polície Policajného zboru Žilina, Janka Kráľa 4, 010 40 Žilina, v konaní o preskúmanie rozhodnutia žalovaného vo veci zaistenia žalobcu č. PPZ-HCP-BB7-19-163/2021-AV zo dňa 3.12.2021, týkajúce sa žalobcu: P. J. Q., nar. XX.XX.XXXX, štátna príslušnosť J., trvalý pobyt neuvedený, bez cestovného dokladu, toho času umiestnený v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov P., Q. XX, P., Slovenská republika a vec v r a c i a na ďalšie konanie žalovanému.

II./ Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 50%.

odôvodnenie:

1. Včas podanou správnu žalobou vo veci zaistenia, doručenu žalovanému dňa 17.12.2021 a doručenu správnu súdu dňa 29.12.2021, žiadal právny zástupca žalobcu zrušiť rozhodnutie žalovaného Oddelenie cudzineckej polície Policajného zboru Žilina, Janka Kráľa 4, 010 40 Žilina, 974 01 Banská Bystrica č. PPZ-HCP-BB7-19-163/2021-AV zo dňa 3.12.2021 o predĺžení lehoty zaistenia žalobcu a nariadiť, aby bol žalobca bezodkladne prepustený zo zaistenia. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania v plnom rozsahu.

I. Administratívne konanie

2. Napadnutým rozhodnutím č. PPZ-HCP-BB7-19-163/2021-AV zo dňa 3.12.2021 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) podľa § 88 ods. 4 zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o pobyte cudzincov“), žalovaný rozhodol o predĺžení lehoty zaistenia žalobcu na čas nevyhnutne potrebný, najviac však do 6.1.2022 a zároveň žalobcu ponechal v Útvare policajného zaistenia pre cudzincov P., Q. XX, XXX XX P. (ďalej len „ÚPZC“).

3. Žalobca podal žiadosť o udelenie tolerovaného pobytu, o ktorom rozhodlo dňa 17.12.2018 Oddelenie cudzineckej polície Žilina rozhodnutím č. PPZ-HCP-BB7-3615-015/2019 -PP tak, že žiadosť zamietlo.

4. Dňa 17.12.2018 bolo žalobcovi vydané a doručené rozhodnutie o administratívnom vyhostení č. PPZ-HCP-BB7-2016-014/2018-AV na územie J., ktoré žalobca napadol odvolaním a správny orgán druhého stupňa, Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície Banská Bystrica, rozhodnutím č. PPZ-HCP-BB2-72-001/2019-SK zo dňa 22.2.2019 uvedené rozhodnutie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Žalovaný správny orgán počas ďalšieho konania zistil, že žalobca má udelený zákaz pobytu v Rakúsku. Po vypočutí manželky žalobcu, správny orgán rozhodnutím č. PPZ-HCP-BB7-19-055/2021-AV zo dňa 13.5.2021 rozhodol tak, že ho administratívne vyhostuje z územia Slovenskej republiky a ukladá mu zákaz vstupu na územie všetkých členských štátov na dobu 3 rokov. Proti uvedenému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol správny orgán druhého stupňa, Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície Banská Bystrica, rozhodnutím č. PPZ-HCP-BB2-134-006/2021-SK zo dňa 23.8.2021 tak, že odvolanie zamietlo a napadnuté rozhodnutie potvrdilo.

5. Rovnako dňa 13.5.2021 rozhodol žalovaný správny orgán spolu s rozhodnutím o vyhostení aj o zaistení žalobcu, a to rozhodnutím č. PPZ-HCP-BB7-19-063/2021-AV zo dňa 13.5.2021 v zmysle § 88 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov a to najdlhšie do 13.6.2021. Následne žalovaný správny orgán rozhodol o predĺžení zaistenia rozhodnutím č. PPZ-HCP-BB7-19-078/2021-AV zo dňa 7.6.2021 najviac do 13.7.2021. Následne sa žalobca dožadoval správnu žalobou na tunajšom správnom súde prepustenia zo zaistenia, o ktorej rozhodol správny súd rozsudkom č. k. 8Sa/17/2021 26.7.2021 tak, že žalobu zamietol. V tejto súvislosti správny súd poukazuje na zhrnutie skutkových a právnych okolností, ktorý sumarizoval v rozsudku správny súd, a ktoré ho viedli k výroku o nevyhovení správnej žaloby (pozri body 1-11 rozsudku z 26.7.2021).

6. Ďalším rozhodnutím č. PPZ-HCP-BB7-19-107/2021-AV zo dňa 12.7.2021 rozhodol žalovaný správny orgán o predĺžení zaistenia žalobcu v zmysle § 88 ods. 4 zákona o pobyte cudzincov a to najdlhšie do 13.8.2021 a rovnako tak rozhodol rozhodnutiami č. PPZ-HCP-BB7-19-117/2021-AV zo dňa 13.8.2021, kde stanovil maximálnu lehotu zaistenia do 13.9.2021, č. PPZ-HCP-BB7-19-128/2021-AV zo dňa 13.9.2021, kde stanovil maximálnu lehotu zaistenia do 13.10.2021, č. PPZ-HCP-BB7-19-139/2021-AV zo dňa 13.10.2021, kde stanovil maximálnu lehotu zaistenia do 13.11.2021 a č. PPZ-HCP-BB7-19-153/2021-AV zo dňa 5.11.2021, kde stanovil maximálnu lehotu zaistenia do 6.12.2021. Posledným rozhodnutím o predĺžení lehoty zaistenia žalobcu č. PPZ-HCP-BB7-19-163/2021-AV zo dňa 3.12.2021 stanovil maximálnu lehotu zaistenia žalobcu do 6.1.2021. Uvedené posledné rozhodnutie je predmetom súdneho prieskumu v tomto súdnom konaní.

7. V odôvodnení preskúmaného rozhodnutia žalovaný správny orgán zhrnul relevantné skutkové a právne okolnosti, ktoré viedli k zaisteniu žalobcu a citoval referenčné právne normy, na základe ktorých rozhodol. Ďalej v odôvodnení uviedol: „Účastníkovi konania bolo vydané rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelení azylu ako zjavne neopodstatnené dňa 13.1().2021 Migračným úradom v Bratislave, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 5.11.2021, vedený pod č. p.: PPZ-1-ICP-887-19/2021-AV, ktorý tvorí podklady pre vydanie uvedeného rozhodnutia a bol poučený o jeho práve podľa § 120 ods. 7 zákona č. 404/2011 Z. z. vyjadriť sa k jeho podkladom i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie. Účastník konania uviedol, že sa nechce vyjadriť a táto písomnosť je v spise evidovaná pod číslom PPZ-HCP-887-19-162/2021-AV. Správny orgán po vyhodnotení skutočností uvedených v zápisnici o podaní vyjadrenia pod č. p.: PPZHCP-BB7-19-048/2021-AV ako aj pod č. p.: PPZ-1-ICP-BB7-19-058/2021-AV a PPZ-HCP-BB7-19-136/2021-AV dospel k záveru, že účastník konania neuviedol žiadne nové skutočnosti a nepredložil nové dôkazy, pre ktoré by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie.“

II. Správna žaloba a vyjadrenie žalovaného

8. Žalobca podal proti preskúmanému rozhodnutiu na tunajší správny súd včas správnu žalobu vo veci zaistenia podľa štvrtej hlavy, tretej časti SSP z nasledujúceho dôvodu.

9. Žalobca s napadnutým rozhodnutím žalovaného nesúhlasí v celom jeho rozsahu z dôvodu: „že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné pre jeho nedostatočné odôvodnenie čo do účelnosti a efektívnosti zaistenia žalobcu a dĺžky doby zaistenia v zmysle čl. 5 ods. 1 písm. f) Európskeho dohovoru, pretože žalovaný v napadnutom rozhodnutí nijakým spôsobom neuviedol, aké konkrétne úkony boli resp. neboli vykonané vo veci žalobcu za účelom prípravy jeho odsunu a s akým výsledkom, a prečo teda považuje jeho ďalšie držanie v zaistení za účelné a v súlade s citovaným ustanovením Európskeho dohovoru, napriek tomu, že žalobca sa v zaistení za účelom výkonu administratívneho vyhostenia

v skutočnosti nachádza už od 13.05.2021, a nie iba od 05.11.2021 ako to zmätočne vyznieva z napadnutého rozhodnutia. Vo veci žalobcu neexistuje už ani najmenší predpoklad pre zrealizovanie jeho odsunu, čo vyplýva z dĺžky jeho držania v zaistení a nemožnosti vystavenia mu náhradného cestovného dokladu prostredníctvom jeho zastupiteľského orgánu, čomu nasvedčuje aj súčasná nepriaznivá situácia v oblasti realizovania odsunov cudzích štátnych príslušníkov pochádzajúcich zo severoafriických štátov, a to nie v dôsledku pandemickej situácie, ale kvôli nedostatočnej spolupráci zastupiteľských orgánov tamojších štátov pri vystavovaní náhradných cestovných dokladov ich občanom, ktoré sú pritom nevyhnutné pre ich odsun. Žalobca uzatvoril na území Rakúska sobáš so slovenskou občiankou, k čomu predložil doklady o svojej totožnosti, z čoho je zrejmé, že jeho identita nie je sporná. Držanie žalobcu v zaistení napriek jeho nevyhostiteľnosti je preto v rozpore s čl. 5 ods. 1) písm. f) Európskeho dohovoru a citovaných ustanovení návratovej smernice a § 90 ods. 1 písm. d) zákona o pobyte cudzincov, a preto žalovaný vec nesprávne právne posúdil, keď znova predložil zaistenie žalobcu považujúc ho za zákonné a účelné. Samotný žalobca sa zo zariadenia pre cudzincov opakovane pokúšal telefonicky komunikovať s pracovníkmi jeho zastupiteľstva, ktorí však neprejavili žiadnu ochotu akýmkoľvek spôsobom s ním komunikovať. Žalovaný neodôvodňuje napadnuté rozhodnutie aktuálnymi skutkovými okolnosťami, ale napadnuté rozhodnutie je takmer identické s rozhodnutím žalovaného o zaistení žalobcu zo dňa 13.05.2021. Žalovaný aj na ďalších miestach napadnutého rozhodnutia nevychádza zo skutkového stavu rozhodného v čase vydania napadnutého rozhodnutia, ale odôvodňuje napadnuté rozhodnutie v prevažnej miere skutočnosťami zistenými pri výsluchoch v jari 2021, kedy bol žalobca prvýkrát zaistený - napr. nižšie namietané alternatívne opatrenia. Držanie v zaistení fakticky nevyhostiteľného cudzinca pritom nemožno odôvodňovať ani poukazovaním na jeho minulú trestnú činnosť, nakoľko limity pre pozbavenie osobnej slobody cudzích štátnych príslušníkov, resp. ich ďalšie držanie v zaistení sú ohraničené aj trvaním účelu zaistenia.“

10. Ďalej v správnej žalobe žalobca uviedol: „Napadnuté rozhodnutie je taktiež nezákonné pre jeho nepreskúmateľnosť aj čo do nedostatočného odôvodnenia stanovenej dĺžky doby predĺženia zaistenia. Žalovaný neuviedol žiadne konkrétne dôvody a skutočnosti, pre ktoré považuje stanovenú dobu predĺženia zaistenia za primeranú a zodpovedajúcu naplneniu účelu zaistenia do 06.01.2022, ani svoj záver nepodopiera o žiadne dôkazne prostriedky. Uvedený nedostatok je v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe správnych súdov podstatnou radou ovplyvňujúcou zákonnosť celého rozhodnutia.“ Následne žalobca cituje v správnej žalobe ustálenú rozhodovaciu prax súdov s poukazom na účelnosť zaistenia cudzincov.

11. Listom PPZ-HCP-BB7-19-169/2021-AV zo dňa 23.12.2021 sa vyjadril k správnej žalobe žalovaný správny orgán. Vo vyjadrení správny orgán uviedol to, čo v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Správny orgán má za to, že v tomto konaní postupoval v súlade s platnými zákonmi a poukázal na skorší rozsudok tunajšieho správneho súdu č. k. 8Sa/17/2021 26.7.2021. Nove skutočnosti neuviedol.

III. Priebeh pojednávania a právny názor správneho súdu

12. Krajský súd v Košiciach ako vecne a miestne príslušný súd preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného a na nariadenom pojednávaní dňa 7.1.2022 podľa ustanovenia § 206 a nasl. zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“), postupujúc a zisťujúc neformálne všetko potrebné pre preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia, dospel k záveru, že argumentácia žalobcu v správnej žalobe je čiastočne dôvodná.

13. Predmetom konania je preskúmanie rozhodnutia o predĺžení lehoty zaistenia žalobcu č. PPZ-HCP-BB7-19-163/2021-AV zo dňa 3.12.2021, ktorým žalovaný podľa § 88 ods. 4 zákona o pobyte cudzincov rozhodol o predĺžení lehoty zaistenia žalobcu najviac do 6.1.2022, ktorého účelom bol výkon administratívneho vyhostenia a zároveň žalobcu umiestnil v ÚPZC P..

14. Krajský súd nariadil pojednávanie na deň 7.1.2022, na ktorom sa nikto z účastníkov konania nezúčastnil, preto súd v súlade s § 114 SSP pojednával v neprítomnosti účastníkov konania a ich právnych zástupcov.

15. Dôvodom, pre ktorý súd považoval správnu žalobu za čiastočne dôvodnú bola námietka, že rozhodnutie o predĺžení lehoty zaistenia nie je zrozumiteľné ohľadom úkonov, ktoré bude potrebné

vykonať pre úspešné vyhostenie žalobcu. V správnej žalobe žalobca uvádza práve tieto žalobné námietky, ktoré však nijako správny orgán nereflektoval ani v napadnutom rozhodnutí, ani vo svojom vyjadrení zo dňa 23.12.2021.

16. Posudzujúc vyššie uvedenú právnu otázku správny súd zvädza, že správny orgán sa vôbec touto právnou kategóriou nezaoberal. Administratívny spis žalovaného v tejto súvislosti neposkytuje žiadne podklady, na základe ktorých by bolo možné hodnotiť účelnosť a efektívnosť zaistenia žalobcu, nakoľko dokumentuje iba skutkový stav veci ku dňu vydania rozhodnutia o predĺžení lehoty zaistenia, podanie správnej žaloby a vyjadrenie žalovaného k nej. Identifikácia úkonov, ktoré je v prípade zaisteného potrebné vykonať (pre úspešnú realizáciu vyhostenia, čo je dôvodom jeho držania v zaistení) poskytuje súdu v prípade preskúmania zákonnosti rozhodnutia, vzhľadom na štádium zaistenia, iba informáciu o predpokladanej aktivite žalovaného, čo dáva súdu možnosť hodnotiť efektívnosť takéhoto zaistenia len do budúcnosti. Avšak v prejednávanej veci podal žalobca správnu žalobu o preskúmanie rozhodnutia o predĺžení lehoty zaistenia v čase, keď bol v zaistení už od 13.5.2021. V takomto pokročilom štádiu pobytu v zaistení je pre posúdenie účelnosti a efektívnosti zaistenia (mať zaisteného k dispozícii pre účel výkonu administratívneho vyhostenia) nevyhnutné hodnotiť doposiaľ vykonané kroky žalovaného smerujúce k naplneniu tohto účelu (úspešný výkon vyhostenia), pričom zistená pasivita žalovaného dôvodne môže viesť k záveru o tom, že pozbavenie osobnej slobody sťažovateľa je samoúčelné.

17. Bolo preto potrebné na základe dokazovania vykonaného správnym orgánom zistiť, či a aké úkony a vo vzťahu ku ktorej krajine boli ku dňu rozhodovania krajského súdu za účelom realizácie administratívneho vyhostenia žalobcu už vykonané, resp. ako hodnotí otázku prípadnej prekážky vyhostenia vo vzťahu ku krajine, ktorá by prichádzala do úvahy na vyhostenie (keďže v rozhodnutí o vyhostení takáto krajina identifikovaná nebola), tak aby ďalšie trvanie zaistenia bolo legitímne zdôvodnené. V ďalšom konaní bude preto úlohou správneho orgánu ustáliť reálny obsah úkonov vykonaných v priebehu zaistenia žalobcu a na ich základe overiť, či ďalšie trvanie zaistenia je účelné a efektívne, resp. či spĺňa aj iné atribúty zákonnosti.

18. Keďže správny orgán nemohol postupovať v zmysle § 89 zákona o pobyte cudzincov, nemohol žalobcu prepustiť zo zaistenia, pretože taktiež trval účel zaistenia, ktorým je vyhostenie žalobcu, pričom jeho fyzická prítomnosť je pre tento proces nevyhnutná. Správny súd nespochybňuje v tejto fáze konania reálnosť vyhostiteľnosti žalobcu, pretože táto nijako skúmaná ani nebola, no zároveň poukazuje na vyššie uvedené dôvody, keď účelnosť a efektívnosť trvania zaistenia nemožno v tejto chvíli konštatovať nie preto, že by neúčelnosť zaistenia bola v tejto veci výslovne preukázaná, ale preto, že žalovaný nedostatočne ozrejmil obsah jednotlivých úkonov vykonaných v priebehu trvania zaistenia, a bez poznania skutočného obsahu a dôvodov týchto úkonov nemožno v tejto chvíli vysloviť relevantný záver, či mohli viesť a viedli k potenciálnemu vyhosteniu žalobcu. V tejto súvislosti ohľadom účelnosti zaistenia žalobcu z pohľadu iných dôvodov (osoba žalobcu a jeho správanie - str. 3 ods. 2 a str. 4 ods. 3 napadnutého rozhodnutia), poukazuje správny súd na zistené závery v jeho skoršom rozsudku č. k. 8Sa/17/2021 26.7.2021, ktoré sa týkalo žalobcu.

19. Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Prítom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Podľa § 88 ods. 1 písm. b) zákona o pobyte cudzincov Policajt je oprávnený zaistiť štátneho príslušníka tretej krajiny na účel výkonu administratívneho vyhostenia alebo výkonu trestu vyhostenia.

Podľa § 89 ods. 4 zákona o pobyte cudzincov Policajný útvar môže uložiť povinnosť podľa odseku 1 len vtedy, ak štátny príslušník tretej krajiny preukáže zabezpečenie ubytovania počas trvania tejto povinnosti a finančné zabezpečenie pobytu vo výške podľa § 6; to neplatí, ak ide o žiadateľa o azyl. O uložení povinnosti podľa odseku 1 môže policajný útvar rozhodnúť aj počas zaistenia štátneho príslušníka tretej krajiny. Proti rozhodnutiu o uložení povinnosti podľa odseku 1 sa nemožno odvolať.

20. Podľa čl. 5 ods. 1 písm. f) Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd má každý právo na slobodu a osobnú bezpečnosť. Nikoho nemožno pozbaviť slobody okrem nasledujúcich prípadov, pokiaľ sa tak stane v súlade s konaním ustanoveným zákonom, zákonné zatknutie alebo iné pozbavenie slobody osoby, aby sa zabránilo jej nepovolenému vstupu na územie, alebo osoby, proti ktorej prebieha konanie o vyhodenie alebo vydanie.

21. Podľa čl. 15 ods. 1, druhá veta, smernica 2008/115/ES zaistenie sa vždy uskutočňuje na čo najkratšie obdobie, trvá, len pokiaľ prebiehajú prípravy na odsun, a vykonáva sa s náležitou starostlivosťou.

22. Správny súd, ako bolo vyššie konštatované, po preskúmaní napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že žalovaný postupoval vo veci zákonným spôsobom, no nezistil dostatočne skutkový stav veci a rozhodnutie riadne neodôvodnil.

23. Správny súd dospel k záveru, že žalovaný sa podrobne nezaoberal všetkými skutočnosťami, ktoré uviedol žalobca, resp. jeho zástupca v rámci konania o predĺžení jeho zaistenia. Žalobné dôvody, ktorými žalobca spochybňoval zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správny súd považuje za čiastočne dôvodné.

24. Z týchto dôvodov súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia č. PPZ-HCP-BB7-19-163/2021-AV zo dňa 3.12.2021 o predĺžení zaistenia žalobcu zrušil uvedené rozhodnutie v zmysle § 230 ods. 1 písm. c) SSP a vec vráti na ďalšie konanie žalovanému, pričom žalovaného ponechal naďalej v zaistení. Tento dôvod zrušenia napádaného rozhodnutia aplikoval z dôvodu, že dané rozhodnutie obsahuje vady, ktorú sú odstrániteľné v ďalšom konaní.

25. O trovách konania správny súd rozhodol podľa § 167 SSP tak, že žalobcovi priznal nárok na ich náhradu v rozsahu 50%, nakoľko žalobca bol v konaní čiastočne úspešný a žalovanému žiadne trovy konania nevznikli.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorá sa podáva na Krajskom súde v Košiciach v lehote siedmich dní od doručenia rozhodnutia krajského súdu. Rozsudok krajského súdu o správnej žalobe vo veciach zaistenia nadobúda právoplatnosť uplynutím lehoty siedmich dní od doručenia rozsudku alebo podaním kasačnej sťažnosti v tej istej lehote proti tomuto rozsudku (§ 145 ods. 3 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa uvedú všeobecné náležitosti podania podľa § 57 Správneho súdneho poriadku to znamená, ktorému správne súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania. Ďalej sa v kasačnej sťažnosti musí uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body") a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 Správneho súdneho poriadku odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,

- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie, e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 odsek 1 písm. g) až i) Správneho súdneho poriadku sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.